

Rusland - Tsarenrit

Motorreis Wit-Rusland, Moskou, de 'Gouden Ring' en St.Petersburg, door Henk Oort

Mijn eerste grote solo-motortoer was "Jacobspad en Gibraltar". Vanaf St.Jacobiparochie (Waddenkust) toog ik voorjaar 2009 naar Santiago-de-Compostela, en verder via Porto, Lissabon en de Algarve, via Sevilla naar Gibraltar. Dat was mijn "Zuidkaap", bij Tarifa, met helder zicht op Tanger/Marokko. Die reis maakte ik 'eentje-tentje' in 3 weken (~9000km). Hoewel zonder gezelschap was me de ultieme vrijheid zo goed bevallen dat ik voorjaar 2010 weer zo'n lange tocht heb gemaakt, toen naar Sicilië ("rondje Etna") en weer ~9000km in 3 weken. Dat was de laars van Italië helemaal rond, inclusief het puntje van de teen en van de hak ('Finnibus Terrae', einde der aarde).

Een reis naar oost-Europa trok me al langer, maar nu dan toch maar niet 'eentje-tentje'. In de zomer van 2008 maakte ik mijn eerste 'eentje-tentje' trip, door zuid-Polen, tot aan Krakau (een prachtige stad). Een Noordkaap reisgenoot (2007) wees me op een reisbureau dat is gespecialiseerd in 'andere'

motorreizen (oost-Europa, trans-Siberië, en op alle continenten). Bij 'Ride-on Motortours' vond ik de 'Tsarenrit-2011', 3 weken met een kleine groep, langs hotels. Voorbij Moskou ligt de 'Gouden Ring' van Tsarensteden, met een kleurrijke

geschiedenis en nog heel veel prachtig cultuurgood in de vele kremlins (ommuurd gebied met paleizen en kerken). Dat was dus het (cultuur-)thema van deze reis, en ik besloot meteen om me in te schrijven.

Op Koninginnedag 2011 vertrokken we met bestemming Frankfurt/Oder, op de Poolse grens, ons eerste hotel. Op de reis dwars door Polen bezochten we in Swiebodzin het grootste

Christusbeeld ter wereld (met 33m ruim groter dan dat in Rio de Janeiro); in 2010 ingewijd, niet mooi, wel indrukwekkend. Na een lange (deels natte) dag en vlak voor de Wit-Russische grens bereikten we ons tweede hotel. Uitsluitend dankzij onze 'reisleidster' konden we de Wit-Russische grens zonder al te veel extra oponthoud passeren (grote petten bij de douane, norske dames en heren, weinig

Engels). In slechts 2 uur (!) was ons groepje van 8 motoren de grens naar Belarus over; dat liep deze keer gesmeerd, binnen de grenzen van de plaatselijke bureaucratie (visa, zinloze verzekering en tijdelijke import van de motoren). We kwamen tot de hoofdstad Minsk, waar we een rustdag hielden om deze stad te bezoeken. Alles was schoon en keurig aangeharkt; in Belarus is er maar één de baas. Op weg naar Moskou gaf de grensovergang naar Rusland maar weinig oponthoud en we kwamen tot Smolensk. Onderweg bezochten we de slagvelden en monumenten waar het leger van keizer Napoleon bij de

Berezina door de Russen in de pan werd gehakt, rond 1812. Via Borodino, waar eerder Napoleon de slag nog won van het Russische leger, bereikten we de metropool Moskou. We reden direct door naar het Rode Plein; ieder wilde zich daar op de foto laten vastleggen, wat

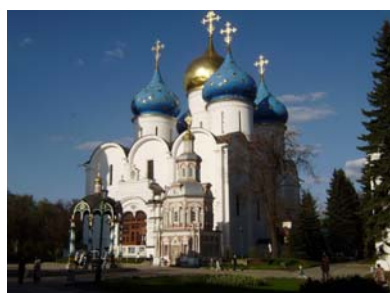

ondanks de militaire afzetting aardig is gelukt, tegen de achtergrond van de bonte Basilius kathedraal. Dit Rode Plein was dagenlang oefengebied voor de grote parade, een paar dagen later. Op 9 mei wordt jaarlijks in alle dorpen en steden van Rusland de overwinning van de 'grote patriottische oorlog' herdacht en gevierd, die wij WO-II noemen.

Via de vele prachtige stations van de beroemde Metro (*kathedralen van Stalin*) reden we van hotel naar centrum voor een hele dag toeristje spelen. Een geweldige stad om door te struinen, met zijn Kremlin aan het Rode Plein, de vele kathedralen, kloosters en paleizen en de betonnen sovjet-kolossen (zoals het voormalige 'kantoor' van Poetin, de KGB).

Na Moskou kwam dan de *Gouden Ring*, te beginnen met Vladimir en dan Suzdal, een belangrijk religieus centrum met prachtige kremlins, kerken en kloosters; verder via Kostroma en Sergiev-Possad (centrum van de Russisch Orthodoxe Kerk, met de zetel van de Patriarch).

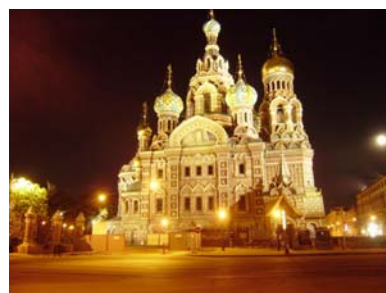

De wegen in Rusland kennen grote uitersten, van mooie snelwegen tot erg slechte binnenwegen, met hier en daar nog asfalt tussen de gaten, met onverwachte overgangen van en naar aardig of perfect gerepareerde stukken. Vooral ná de *Gouden Ring*, via Tver en Novgorod richting St.Petersburg was het af en toe bar. Drie motoren

hebben flinke deuken in de achtervelg opgelopen; bij één moest zelfs een binnenband worden geplaatst om nog verder te kunnen. We waren goed voorbereid, met allerlei gereedschap en reserve onderdelen, en we reden nooit alleen, maar ook niet met z'n allen, zo was afgesproken.

Boven Moskou werd het landschap wat saai en eentonig, met afgelegen dorpjes aan zandpaden en verschoten houten huisjes. Ons bezoek aan *Sankt Peterburg* (twee hele dagen) was zeer de moeite waard, een on-Russische stad, ontworpen door Italiaanse architecten en daarmee het 'Venetië van het noorden'. Een bezoek aan de Hermitage is 'verplicht', het winterpaleis van Tsaar Peter de Grote, die ooit uit Holland de zeevaart heeft geïmporteerd.

De terugweg liep via Tallinn (Estland); we waren weer terug in West-Europa, roebels werden hier weer euri's. Verder via Riga (Letland) en door Litouwen, samen de drie Baltische Landen. In noordoost-Polen ligt een mooie landstreek, en ook de 'Wolfsschanze', ooit het Poolse hoofdkwartier van Hitler, waar kol. Graf von Stauffenberg een mislukte aanslag op hem pleegde. Na twee dagen door noordelijk Polen bereikten we weer de Pools-Duitse grens, en daarmee ons

laatste hotel, aan de Oder en noordoost van Berlijn. Na het ontbijt, de groepsfoto en een hartelijk afscheid gingen de meesten hun eigen weg (ik ook), snel terug naar de stal (met nog ~800km te gaan). Voor Hannover kreeg ik op deze laatste reisdag alsnog motorpech. Op een afrit, om te gaan tanken, sloeg de Intruder af, en was ook met auto en startkabels niet meer aan de praat te krijgen en te houden. Een vriendelijke Duitser wilde me helpen (bleek zelf ook een biker te zijn); we besloten dat de accu echt kapot moest zijn (sluiting?). Hij heeft me geholpen (zaterdagmiddag) om in de binnenlanden een andere (te kleine) accu te vinden, te laden (zuurset) en te monteren. Daar bleef ie wel goed op draaien en na drie uur oponthoud ('Vielen Dank' en ruim Trinkgeld) kon ik weer verder (motor ~600km draaiend gehouden: getankt met de reservesleutel) en bereikte ook ik nog vóór donker de stal.

Het weer zat de hele reis redelijk mee, tot Moskou nog wel vrij koud, en ook een paar dagen (met ook) regen. Met de asfalt-gaten heb ikzelf geluk gehad en de velgen heel kunnen houden. Van mijn VS1400 is ook niets los getrild en dat kon niet iedereen zeggen (meest BMW's).

Na ~7200km en 3 weken toeren was het weer goed thuiskomen ('Dobre pozjalovat domoi' stond er op m'n Intruder-hok). Een mooie ervaring rijker en een heel andere/betere kijk op dat verre (beetje enge) Rusland.

Met veel dank aan Dafne van 'Ride-on Motortours' (zie www.ride-onmotortours.com) voor de voorbereiding, het afhandelen van de grensformaliteiten, haar hulp en adviezen onderweg, en de gezelligheid. Er staan bij Ride-on nog meer Oost-Europa reizen op de agenda; wie weet, nog eens zo'n reis, naar Roemenië/Bulgarije of zo? *Ik heb me daarvoor inmiddels al aangemeld.*

Groet,

Henk Oort.